



□□-In caz ca nu stiati, cei care muncesc la negru reprezinta intre 20 si 50% din totalul romanilor angajati.

-Maximul de ore pe care o persoana le poate lucra este de 48 de ore saptamanal, inclusiv orele suplimentare.

-Angajatii au dreptul la doua zile consecutive de repaos saptamanal, in general sambata si duminica.

-Legislatia prevede 11 zile de sarbatori legale, in care angajatorii sunt obligati sa dea liber salariatilor.

-Munca la negru nu garanteaza nici unul dintre aceste drepturi, concediu de odihna, asigurare de sanatate sau indemnizatie pentru copil.

In tarile sarace, in cele unde birocatia este foarte complicata sau taxele sunt impovaratoare, munca la negru este un fapt frecvent si adesea o conditie la angajare.

Acceptarea acestei conditii depinde de gradul de nevoie al celui care isi cauta un loc de munca, de salariul oferit "in mana" si, de multe ori, de faptul ca angajatul nu stie la ce renunta de fapt cand accepta munca la negru. ☐☐

Angajatii "informali" reprezentau, anul trecut, intre 20 si 50% din totalul romanilor angajati, in functie de modul in care se defineste acest fenomen al muncii la negru. O cercetare a Organizatiei pentru Cooperare si Dezvoltare Economica de anul trecut a concluzionat ca exista doua mari grupuri de muncitori la negru: cei care muncesc in agricultura si cei care accepta "plata in plic" de la companiile unde lucreaza pentru ca nu au de ales.

In Romania, munca la negru a crescut in ultimii ani datorita crizei financiare si temerii angajatilor de a nu-si pierde locul de munca daca isi revendica drepturile. Inainte de criza, munca la negru a fost incurajata si de numarul foarte ridicat al celor care munceau in strainatate cateva luni pe an, dar aveau nevoie de o a doua slujba temporara la intoarcerea in tara.

De cealalta parte, taxele ridicate si procedurile complicate de inregistrare determina angajatorii sa considere flexibilitatea in privinta contractului de munca un atu la angajare.

☐☐ Munca la negru nu reprezinta calea prin care angajatorul are posibilitatea de a-si plati angajatii mai mult. Sigur, este si aceasta una dintre posibilele consecinte. Dar in cele mai probabile scenarii, ea permite angajatorilor sa nu dea sporuri de vechime si sa nu ofere sporuri pentru conditii grele sau periculoase de munca, nici indemnizatii de boala. Cei care muncesc la negru nu au asigurari de sanatate, dreptul la un concediu de odihna sau la indemnizatie pentru cresterea copilului.

☐☐ **Esti angajat cu contract de munca daca:**

ai semnat contractul individual de munca; ☐
angajatorul ti-a completat cartea de munca;
semnezi lunar un stat de plata in loc de plata "in mana".

Munca fara stat de plata si plata obligatiilor la buget apare adesea in cazurile cand: ☐

Angajatorul angajeaza mai putini oameni decat ar fi necesar, pe mai putini bani decat este legal. Acest lucru se traduce prin multe ore de munca suplimentare, program de lucru prelungit si neplatit, activitate epuizanta sau periculoasa care ar necesita in mod normal plata unor sporuri.

Este vorba de munca sezoniera (constructii, turism, etc.)

Angajatorul recruteaza pentru perioade de internship sau perioade de proba, in care plateste sub nivelul pietei. Aceste perioade de munca prost platita – si chiar neplatita – pot fi urmate sau nu de angajarea pe termen lung.

☐ Celor care muncesc la negru le sunt afectate pensia, securitatea materiala, sanatatea. In acelasi timp, un astfel de angajat nu poate revendica niste drepturi de baza precum plata la timp a salariului, pentru ca nu exista un contract care sa ii garanteze aceste drepturi. Pe de cealalta parte, statul pierde contravalorearea taxelor pe care ar fi trebuit sa le plateasca angajatorul.

Cazurile de munca la negru pot fi raportate Inspectoratului Teritorial de Munca din judetul in care functioneaza firma respectiva. Aceasta reclamatie poate duce la un control care sa oblige patronii la incheierea contractelor de munca, si intocmirea statelor de plata. ☐

Sursa: [HotNews.ro](#)